

senere. Jeg nærer for øvrigt ikke Tvivl om, at Meningen er den, at naar Tallet gaar ned under 35, ville Børnene kunne sættes i i een Klasse. Hvis dette sker, anser jeg det ogsaa for givet, at denne Klasse skal have Hverdagsundervisning. Jeg antager ikke, det er det ærede Udvalgs eller den højtærede Ministerens Mening, at denne eenklassede Skole kun skulde have Undervisning hver anden Dag. Hvad skulde Læreren saa bestille de andre Dage? Men om han saa skal læse det fulde Timetal, saaledes at det naar op til 36 Timer ugentlig, eller et mindre Tal, f. Eks. 24, ved jeg ikke. Derom vilde jeg gerne høre en eller anden autentisk Udtalelse. Hvis det ikke er Meningen, at der skal undervises daglig, kommer Skoledirektionen til at staa lidt vanskeligt i det, naar den skal give sit Samtykke til eller nægte Anmodningen om en saadan eenklassede Skole. Naar man kombinerer dette, hvad jeg for øvrigt tidligere har gjort, med, hvad der staar i Ministerens Vædringsforslag uden for Udvalgslisten angaaende Vistoler, hvorefter der kan gives Tilladelse til Undervisning af en ueksamineret Lærer, saa er det af Betydning at vide, om man kan bruge en saadan ueksamineret Lærer til at undervise i to eenklassede Skoler paa 35 Børn i en Alder fra 7 til 14 Aar. Det vilde jeg helst have et benægtende Svar paa. Hvis det kan tillades, er det efter min Mening en ret tarvelig Bestemmelse, som ikke kan kaldes et Fremstridt. Paa et vist Punkt sympatiserer jeg mere med den højtærede Ministers Vædringsforslag end med Loven i dens nuværende Affattelse. Jeg synes nemlig, at Ministerens Vædringsforslag til denne Paragraf, som omhandler Fagene i Skolen, tager mere Hensyn til et saa væsentligt Fag som kvindelig Haandgerning, end den nu foreliggende Lovtekst tager. I denne stilles det hen som noget, der mulig kan indføres som Fag, medens det i Ministerens Forslag stærkere og tydeligere pointeres, at der bør undervises i kvindelig Haandgerning. Naar man ved, i hvilken Grad de unge Tjenestpiger paa Landet savne Kendskab til kvindelig Haandgerning, indser man let, at Skolen vist er noget skyldig paa det Punkt. Jeg vil haabe, at Lovforslaget paa sin videre Vandring maa naa til at saa dette noget præcisere bestemt i Lovteksten. Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 48 om Skolekommissionens Sammensætning, da har jeg intet imod, om Skolekommissionen bliver sammensat som foreslaet af Ministeren; jeg er nemlig ikke ganske enig med den ærede Ordfører i, at man ikke kan anse Sogneraadene for

Beboernes gyldige Udtryk, det mener jeg meget godt, man kan, jeg mener i det hele taget, man skal tage saa varsomt som muligt herpaa, tale saa lidt som muligt om Sogneraadet som ikke gyldigt Udtryk for Beboerne, fordi den forestellige Maade, hvorpaa der nu vælges til Sogneraadene, har saa ringe Betydning. Jeg tror, man skal gøre sig Umage for at se Sagen fra det Synspunkt, at Beboerne paa Landet føle sig staaende sammen, man skal for alt i Verden ikke gøre Forsøg paa at stille dem ad, heller ikke ved at drage i Tvivl, om Sogneraadet staar som et fuldgyldigt Udtryk for Sognebeboerne. Jeg har intet imod at gaa med til den af Ministeren foreslaede Valgmaade, men det bliver der jo for øvrigt ikke Spørgsmaal om i dette Tilfælde. Jeg vil for Resten gøre opmærksom paa, at der ved selve Vædringsforslag Nr. 48 vist er en lille Fejl, som bør rettes; der staar nemlig: „For Landets Vedkommende fastsættes Tallet paa Skolekommissionens Medlemmer af Sogneraadet, dog at Tallet paa de efter nedenstaaende Regler valgte Medlemmer altid er lige og ikke under 4“, men saa staar der tillige, at: „Hvor en Landkommune omfatter flere Pastorater, indtræde de paagældende Sognepræster som Medlemmer af Kommissionen“. Naar der nu er 2 Sognepræster i denne Kommune, saa vilde der altfaa blive 6 Medlemmer, og det er sikkert ikke Ministerens Mening, at Medlemsantallet til syvende og sidst skulde være lige, og der maa vistnok derfor tilføjes en Bestemmelse om, at i det enkelte Tilfælde, hvor der er flere Præster i Pastoratet, bliver Antallet af de valgte Medlemmer ulige. Jeg er ikke enig med den ærede Minister i, at det skulde være saa særlig ønskeligt, ikke en Gang i, at det skulde være saa særlig attraaerligt for Præsterne at være fødte Formænd i Skolekommissionen; vi have jo en daglig Erfaring for, at det modsatte gaar meget godt, idet Præsterne i Købstæderne ikke ere fødte Formænd for Skolekommissionen, men vistnok i de fleste Tilfælde ere valgte Formænd, og det kan ikke nægtes, at den Formand, der er valgt, har større Autoritet end den Formand, som sidder i Kraft af sin Embedsstilling. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister paa dette Punkt vil være billig til at frasælbe sit Ønske og billig til at gaa over til, hvad Flertallet her i Tinget ønsker.

Jeg udtalte, og er ikke bleven bange for at udtale det igen, selv efter det ærede Medlems parentetiske Bemærkning, som jeg nævnte før, at jeg helst havde set, at der ikke var blevet rørt ved de oprindelig foreslaede Vædringsforsatser. Jeg vil gerne oplyse det